

МАРКО МЕЛИЛО

ВЕСТ ЈЕ СТИГЛА КАСНО

ВЕСТ ЈЕ СТИГЛА КАСНО

Вест је стигла касно, као литература:
прави се више књига него деце.
Сумира грађанско незадовољство
ведрина угара на тањиру
препуном пипака изловљених из риме.
Док још увек овоме свету често недостаје
покровац за свечану сахрану.

ВЕЧЕРАС ЛИСИЦА БЕЖИ

Вечерас лисица бежи,
враћају се очи
у домове мрачније.
Пропале светиљке оног
ко нас напушта,
кандирано камење на Божић.
Пред овом дволичношћу
дечак чува стражу
погледа упртог у свећу
руке празне чудеснога.
Још трага за својом истином
јер је само пред тим пламеном
његова породица.

ЈЕДИНО МЕСТО

Ово је једино место
недељом где се одмараш.
Кафа са шлагом, прашина
љуте паприке
по очима размишљајући
ко је тамо био, или можда није
јер закаснелу децу
коју волеше су учили
да постоји само овде и сад.
Ево их заједно
вечерас две самоће.
Једна се сећа маске
друга је сама.

Превела с италијанског
Мила Михајловић